

Inleiding

Er wordt ons weleens verweten dat wij voor één kant kiezen. Dat klopt. Wij kiezen de kant van een groot deel van de Stadgers waar het college tot nu toe te weinig oog voor heeft. Wij kiezen de kant van huurders en woningzoekenden. Wij kiezen de kant van de Stadgers die menswaardige zorg nodig hebben. Wij kiezen de kant van werkenden en werkzoekenden. Wij kiezen de kant van de Stadgers die elke maand de touwtjes aan elkaar moeten zien te knopen.

Voorzitter, wij kiezen de kant van hen voor wie de bestaanszekerheid onder druk staat. Wij kiezen die kant, omdat dat noodzakelijk is, omdat dit college, met daarin D66 als grootste partij, dat niet doet.

Analyse

"Er gaat niets boven Groningen" dat was de titel van een artikel in De Groene Amsterdammer dat begin juni verscheen. Journalist Milikowski beschrijft hoe onze stad de afgelopen jaren is veranderd. Samengevat is dat als volgt: "Wonen in de grote stad wordt steeds meer een feestje voor de happy few. Met haar espressobars, boetiekwinkels en galeries verandert studentenstad Groningen in een noordelijke enclave." Want: de trek naar de stad zorgt voor een groot tekort aan betaalbare woningen. Het aantal buitenlandse studenten blijft hard groeien, de binnenstad en de schilwijken daar omheen veranderen: van een diverse naar een eenzijdige bewonerssamenstelling. Huisjesmelkers in onze stad gaan hun eigen gang en trekken zich nergens iets van aan.

In het artikel komt een D66-raadslid aan het woord, ik citeer: "Laat de stad maar blijven zoals hij is. Het is prima zo." Dit citaat maakt pijnlijk duidelijk hoe D66 kijkt naar de grote problemen waar onze stad en onze Stadgers mee te maken hebben. Dit citaat zegt veel over het wereldbeeld van D66 en het college, het laat zien welke kant zij kiezen. De kant van de happy few in een hippe stad.

Raken onze Stadgers hun stad kwijt? Kwijt aan het anonieme kapitaal? In Groningen komt twintig procent van de verkochte woningen in handen van een belegger, tegenover 6 procent in heel Nederland.

"Het is prima zo". Voorzitter, voor wie is het prima zo? Ja, voor op winst beluste ontwikkelaars en huisjesmelkers is het prima zo. Het is niet prima

voor de voor Stadgers die de dupe zijn van de drukte op de woningmarkt, voor woningzoekenden die door bootjesmelkers worden uitgebuit.

Ook “is het prima zo” voor op winst beluste ontwikkelaars die onder het mom van inbreiding hoge torens mogen bouwen, waarvan nog geen 10% uit sociale huur bestaat. Die binnenterreinen mochten volbouwen, die massaal woningen hebben opgetopt. Dat mogen en mochten ze, omdat D66 geen strakke regulering toestaat.

“Het is prima zo” voor de happy few die in de binnenstad kan wonen, omdat D66 vindt dat in de binnenstad geen plaats voor sociale huurwoningen is. De binnenstad is al jaren onbereikbaar voor mensen met een smalle beurs, de diversiteit van de binnenstad is al verdwenen. Met de huidige houding van D66 wordt dat alleen maar erger.

“Het is prima zo” voor de Vereniging van Eigenaren van winkelcentrum Paddepoel. Terwijl ondernemer Rene Bolhuis 7 dagen per week geopend moet zijn, omdat hij anders een boete krijgt. Diezelfde boetes maken zijn zaak en privéleven kapot. D66 staat toe dat een lakse VVD-wethouder blijft benadrukken dat hij “daar niet over gaat”.

“Het is prima zo” voor hen die vaak in de binnenstad komen. Zij hebben de portemonnee om te winkelen bij Nespresso, Hugo Boss, Tommy Hilfiger, de Nike Factory Store en Superdry.

Dit college met D66 als grootste partij, met steun van de VVD in het aanhangwangentje is gefixeerd op de binnenstad: Het krijgt alle aandacht, er worden miljoenen uitgegeven om de openbare ruimte binnen de diepenring te vernieuwen.

En daar waar het kapitaal, de gevestigde orde, de happy few in de binnenstad de overhand hebben gekregen, worden de ledematen van onze stad, onze stadswijken en haar inwoners door het college vergeten. Die wijken voorzitter, waar de verrommeling zichtbaar is, de verkeersveiligheid beneden peil en de kwaliteit van de woningen veelal te wensen overlaat. Waar mensen kampen met schuldenproblematiek, laaggeletterdheid, hogere woonlasten en dalende inkomen. Die moeten de prioriteit zijn, die wijken hebben nu aandacht nodig.

Maar nee, het is Yantai, een Europese vlag aan de Martini Toren en een hoop dikke, dure, Engelse termen dat het neoliberale D66 bezighoudt. Zij hebben de mond vol over de City of Talent, Healthy Ageing en Start Ups, maar laten de werkende klasse van Groningen zoals de gemeentelijke ICT'ers, thuiszorgwerkers, fietsenstallingbeheerders en schoonmakers in onzekerheid door privatiseringen, uitbestedingen en aanbestedingen. En als

de werkende klasse door de gevolgen van kosmopolitische neoliberal beleid zonder werk komt te zitten, dan is het datzelfde D66 die keihard stelt dat armoede voor 90 procent is 'hoe je er mee om gaat'. D66 geeft mensen zelf de schuld van de situatie waarin zij verkeren. De SP ziet wél de samenhang der dingen, wij zien dat de omgeving en de omstandigheden van grote invloed zijn op mensen hun situatie.

Praktijk

Wie regelmatig de wijken bezoekt, komt daar tal van voorbeelden van tegen:

Hanneke Moed, moeder van twee kinderen, woonde in een antikraak woning aan H.L.Wicherstraat, Haar situatie werd penibel toen Lefier de woningen ging slopen, Hanneke en haar kinderen stonden op straat. Na haar scheiding stond Hanneke niet lang genoeg ingeschreven voor een woning, de wachtlijsten waren te lang. Hanneke is niet de enige in onze stad. Daarom moeten we beginnen de woningnood op te lossen door snel 200 tijdelijke huurwoningen op het SuikerUnie-terrein en in Meerstad te bouwen.

Patricia woont in Selwerd, haar vier kinderen hebben astma, omdat zij al jaren in kamers vol met schimmel slapen. Moet Patricia beter ventileren zoals de corporatie haar steeds blijft zeggen? Of zegt D66 ook tegen Patricia en haar kinderen “het is hoe je ermee om gaat”? Patricia is niet de enige, wij spraken afgelopen maanden honderden huurders met dezelfde problemen. Het is hoognodig dat er snel wijkvernieuwing komt in deze wijken.

Harry is tijdens zijn werk in de bouw van de stijger gevallen, hij heeft lange tijd niet kunnen werken, daardoor heeft hij schulden gekregen. Met zijn gezin zit hij al 12 weken in een puinzooi omdat zijn woning gerenoveerd wordt, maar Nijestee heeft geen vergoeding voor tijdelijke vervangende woonruimte geregeld. Ondertussen betaalt hij wel 729 euro huur. De gemiddelde hypotheek in Nederland is 550 euro per maand is. Harry betaalt meer maar heeft minder te zeggen over zijn woning, een gevolg van verkeerde politieke keuzes.

Slot

Begrijp ons niet verkeerd. De mensen die wij spreken zijn allesbehalve zelig. Het zijn strijdbare en hardwerkende Stadjsers. Wij staan niet aan hun

kant omdat wij tegen de welgestelde inwoners van onze stad zijn. Ook voor die groep is het noodzakelijk dat het ook goed gaat met de inwoners van de stad die een steun in de rug van de overheid nodig hebben. Omdat het voor iedereen prettiger is om in een gezonde stad te wonen, waarin iedereen meedeelt in de vruchten van de economische groei, waarin iedereen meedoet en waar de bestaanszekerheid van mensen is gegarandeerd.

Het wordt onze stadswijken en onze Stadgers alleen onnodig moeilijk gemaakt, omdat alle aandacht naar de happy few en de binnenstad uitgaat. Na jaren van crisis gaat het nu eindelijk beter met de stad, maar niet iedereen profiteert van die economische groei. Al drie jaar heeft dit college onder leiding van D66 het over het verbinden van de twee gezichten van de stad. Maar al drie jaar kiest het college voor het gezicht dat de steun van de overheid niet nodig heeft. Het is tijd om grote stappen vooruit te zetten voor mensen die het wel nodig hebben. Daar moet vol op ingezet worden. Het is tijd dat deze stad weer voor en van alle Stadgers wordt.